

[Elisabeth Arnold]

Hvad angår nogle af de forslag, der blev behandlet dengang, nemlig udlandslempelsen og varelageredskrivningen, så det i et kort øjeblik ud til, at hr. Jens Thoft skulle få ret, men hvad angår dette forslag vedrørende beskatning af warrants og også det næste, vi skal behandle her, vil jeg gentage den afvisning, jeg på Det Radikale Venstres vegne gav udtryk for dengang.

Det kan godt være, at vi ikke alle ved, hvad vi taler om. Det er der jo visse folk der har antydning, og jeg vil ikke udtale mig om mere, end jeg gjorde ved den lejlighed. Jeg kan forstå, at der ikke er sket ændringer hverken i Ligningsrådets opfattelse af behandlingen af warrants eller andre store begivenheder ude i verden, så vi kan sige, at vi ikke vil være med til at stille medarbejdere dårligere end andre aktionærer, det kan ikke være meningen. Medarbejdere kan dårlig betragte warrants som spekulation. Der lægges i forhold til investering i aktier en bund under det maksimale tab, hvilket svarer glimrende til almindelige medarbejders situation, hvor der for de fleste vil være en klart defineret grænse for, hvor meget man har råd til at tabe.

Vi mener ikke, der er tale om spekulation, og vi kan ikke støtte SF's lovforslag.

Jens Thoft (SF):

Jeg kan forstå, at Kristeligt Folkeparti ikke har nogen ordfører i denne sag.

Ministeren sagde, at dette var hentet i SF's røde værktøjskasse, og hvis ministerens definition er, at det, der er rødt, er retfærdigt, og at det også er sund fornuft, så er det jo da sandt nok.

I virkeligheden burde ministeren være glad for, at SF har fremsat dette forslag sidste forsommer, i efteråret og nu igen efter, at den nye folketingssamling er startet. Den kendsgerning, at forslaget har ligget på bordet siden maj sidste år, har betydet, at vi stort set har fået lukket for den spekulation. Når vi er færdige med denne debat, viser det sig, at der ikke er flertal for forslaget. Sådan må jeg fortolke det. Jeg kunne kun se, at Socialdemokratiet støttede forslaget, og jeg konstaterer, at hr. Aagaard ikke har forstået det, at hr. Peter Brixtofte ikke havde forstået det, og at fru Elisabeth Arnold var så forsigtig, at hun da i hvert fald ikke dokumenterede, at hun ikke havde forstået det. Det er muligt, hun ikke har, men jeg kan garantere mini-

steren for, at det, der kommer til at ske efter denne debat, er, at der nu kommer gang i spekulationen med warrants, for det er naturligvis det eneste rigtige, medarbejderne kan gøre, især i små aktieselskaber, hvor aktierne er unoterede. For hvorfor skulle man dog udbetale penge i løn, hvis man kan tage dem skattefrit ud via warrantsspekulationer? Det er da tovligt at betale 68 pct. i skat, når man kan nøjes med at betale nul. Det er jo virkeligheden, hr. minister, sådan hænger det sammen.

Ministeren deler ikke modviljen, sagde han, mod, at aktietegningsrettigheder indgår som et glimrende element i aflønningen. Det kan da godt være, at ministeren synes, at det er et glimrende element i aflønningen. Det kan da godt være, at ministeren synes, det er fornuftigt nok med aktietegningsrettigheder og medarbejderaktier. Det kan da godt være, men det er da for dumt at skabe et hul så stort som en ladeport, for man må da ikke forvente, at medarbejderne er så tossegode, at de slipper 68 pct. i skat, hvis de kan klare sig med nul. Så gode er menneskenes børn altså ikke.

Til fru Pia Gjellerup vil jeg sige meget pænt tak for de mange pæne ord, og jeg er også enig med fru Pia Gjellerup i, at ministeren venligt burde have sagt SF pænt tak, fordi vi indtil videre havde bremset spekulationen. Men jeg vil også gerne sige det sådan, at man kan høre det uden for dette hus, at nu er der så åbnet op, og nu må jeg så gå ud, hvad ministeren også godt ved jeg gør, når ikke jeg kan få det stoppet, og udbrede fidusen. Om 3 år kommer vi tilbage, og så kan vi selvfølgelig få det stoppet. Men det er for dårligt, at vi så har haft en stribe klare omgælder af skattelovgivningen, før man er villig til at stoppe det. Det er jo sådan, at vi, når ikke vi kan få det stoppet med det gode, så kan med det onde. Når det betyder tilstrækkelig meget for ministerens provenu, så er han villig til at gribe ind. Det er så den historie. Jeg kan se, at hr. Stavard ryster på hovedet, men jeg ved, at så får han bøvl i hvert fald med finansministeren, og så bliver der grebet ind.

Til hr. Aagaard vil jeg sige, at hr. Aagaard ikke helt har forstået det, at en warrant ikke er nogen aktie, at man ikke spreder ejendomsretten ved at købe rettigheder til en rettighed. Man spreder ejendomsretten ved at købe rettigheder, men ikke ved at købe rettigheden til en rettighed. En warrant er et finansielt kasinoinstru-